DEEL 2

INSURANCE ACT 2015 EN DE WARRANTIES

Sinds 1906 is de Marine Insurance Act 1906 (hierna: MIA) van toepassing op iedere zeeverzekeringsovereenkomst waarop Engels recht van toepassing is. In de MIA staan verschillende bepalingen die ongunstig zijn voor verzekerden en niet meer van deze tijd. Er is een nieuwe verzekeringswet in aantocht, de Insurance Act 2015 (hierna: Act) . Deze Act zal op 16 augustus 2016 in werking treden. In het vorige nummer van *de Beursbengel* kwamen de gevolgen van de Act voor de mededelingsplicht aan de orde. Nu komen de *warranties* aan bod, met tevens een aantal andere belangrijke zaken, zoals fraude en het dwingend recht.

Nadat de Act in werking is getreden zal de MIA nog steeds van toepassing zijn op de zeeverzekeringsovereenkomst. Maar door de Act zullen een aantal van de bepalingen uit de MIA buitenspel worden gezet. Hierna wordt nader ingegaan op de voor *warranties* belangrijkste wijzigingen die uit de nieuwe Act voortvloeien.

WARRANTIES

De nieuwe Act brengt een wijziging aan ter zake van het niet-nakomen van een *warranty* en de gevolgen daarvoor voor een verzekerde.

Er zijn twee soorten warranties, te weten de *express warranties* en de *implied warranties*. Een *express warranty* is een bepaling die in de verzekeringsovereenkomst staat. Daarnaast zijn er de *implied warranties* die in de MIA staan, waaronder bijvoorbeeld de *warranty of seaworthiness*.

Een *warranty* is een bepaling die exact moet worden nagekomen door een verzekerde. Onder de huidige MIA geldt krachtens art. 33 lid 1 MIA dat bij niet-nakomen van een warranty door de verzekerde, de verzekeraar onmiddellijk van al zijn verplichtingen is ontheven. Dit laatste is niet meer mogelijk indien de Act in werking treedt en deze van toepassing is op de verzekeringsovereenkomst. Krachtens art. 10 lid 1 Act wordt namelijk iedere bepaling vernietigd waarin staat dat bij het niet-nakomen van een warranty de verzekeraar is ontheven van zijn verplichtingen. Verder komt krachtens art. 10 lid 7 sub a Act de tweede zin van art. 33 lid 3 MIA te vervallen.

Een verzekerde kan onder de Act het niet-nakomen van een warranty herstellen. Onder de MIA kan dit niet

Wat wel de gevolgen zijn van het niet-nakomen van een warranty door een verzekerde volgt uit hetgeen staat in art. 10 lid 2 Act. Dit artikel bepaalt dat de werking van de verzekeringsovereenkomst is geschorst gedurende de periode dat de verzekerde in strijd handelt met de warranty. Mocht schade ontstaan ten tijde van de schorsing als gevolg van een gedekt evenement, dan kan hiervoor geen dekking worden gevorderd onder de verzekeringsovereenkomst. Echter, schade ontstaan vóórdat in strijd werd gehandeld met de warranty of nadat alsnog weer aan de warranty is voldaan door verzekerde, is wel degelijk gedekt wanneer deze het gevolg is van een gedekt evenement. Een verzekerde kan het niet-nakomen van een warranty dus herstellen. Dit is thans niet mogelijk onder de MIA.

Voorts is van belang hetgeen staat in art. 11 Act. Krachtens het eerste lid is art. 11 Act van toepassing op bepalingen in de verzekeringsovereenkomst en wettelijke bepalingen die, in geval deze bepalingen worden nagekomen, het risico verminderen op:

a. een bepaald soort schade (bijvoorbeeld schade als gevolg van brand);
b. schade op een bepaalde locatie; en
c. schade in een bepaalde periode.

Art. 11 Act is dus van toepassing op verscheidene bepalingen, waaronder warranties.

Voorts blijkt uit art. 11 lid 1 Act dat dit artikel niet van toepassing is op bepalingen in de verzekeringsovereenkomst die niet het gehele risico dekken (*'defining the risk as a whole'*). Een bepaling die bijvoorbeeld het gehele risico dekt, is een bepaling waarin staat dat een schip aan de voor hem geldende klassevereisten moet voldoen. Op een dergelijke bepaling is art. 11 Act niet van toepassing.

Met het oog op warranties die bepalingen zijn in de zin van art. 11 lid 1 Act is van belang dat krachtens

art. 11 lid 2 en 3 Act de verzekeraar geen dekking kan weigeren wegens het niet-nakomen van een warranty, als het niet-nakomen van de warranty het risico op de schade zoals deze zich daadwerkelijk heeft voorgedaan niet heeft vergroot. Ook dit is een wijziging ten aanzien van het huidige recht onder de MIA. Krachtens art. 33 lid 3 MIA is de verzekeraar namelijk onmiddellijk ontheven van al zijn verplichtingen zodra in strijd wordt gehandeld met een warranty, onafhankelijk van de vraag of het niet-nakomen van de warranty al dan niet relevant (*material*) was voor het risico op schade.

VOORBEELD

Stel bijvoorbeeld dat in een cascoverzekeringsovereenkomst een warranty staat dat het schip een CO_2-blussysteem dient te hebben. In werkelijkheid blijkt het schip niet over een dergelijk systeem te beschikken. Door de verzekerde wordt dus in strijd gehandeld met deze *express warranty*. Nadat de verzekeringsovereenkomst tot stand is gekomen, komt het schip in aanvaring met een ander schip als gevolg van een navigatiefout van de tweede stuurman. Onder de huidige MIA is de verzekeraar ontheven van zijn aansprakelijkheid, ondanks dat het niet-nakomen van de warranty het risico op de schade zoals deze zich heeft verwezenlijkt niet heeft vergroot. Dit zal anders zijn indien de Act van toepassing is. Onder de Act geldt krachtens art. 11 dat de verzekeraar niet van zijn aansprakelijkheid is ontheven, omdat het niethebben van het CO_2-blussysteem het risico op de aanvaringsschade zoals deze zich heeft verwezenlijkt niet heeft vergroot.

Nieuwe Act is alleen dwingendrechtelijk bij verzekeringnemer die consument is. Dus niet bij een niet-consument

Ook ten aanzien van het in strijd handelen met warranties zijn de bepalingen van de nieuwe Act dus gunstiger voor de verzekerde.

FRAUDULEUZE VORDERINGEN

In de nieuwe Act is verder bepaald wat de gevolgen zijn voor de verzekerde, indien deze op frauduleuze gronden dekking vordert onder de verzekeringsovereenkomst. Uit art. 12 Act volgt dat de verzekeraar in dat geval geen dekking hoeft te verlenen en de overeenkomst kan ontbinden. Wel geldt dat, indien er dekking is verleend voor andere schades die het gevolg waren van evenementen die plaatsvonden vóór de frauduleuze handeling, de betaalde uitkering ter zake van die gedekte schades niet hoeft te worden geretourneerd door de verzekerde. Voorts geldt dat de verzekeraar al betaalde premie niet hoeft te retourneren als de verzekeringsovereenkomst wordt ontbonden wegens het indienen van een frauduleuze vordering.

De bepalingen met betrekking tot frauduleuze vorderingen zijn een codificatie van hetgeen thans volgt uit de Engelse rechtspraak over frauduleuze vorderingen »

(zie bijvoorbeeld *Eagle Star Ins Co Ltd v Games Video Co (GVC) SA (The Game Boy)* [2004] EWHC 15 (Comm)).

GEEN DWINGEND RECHT

De bepalingen uit de MIA zijn dwingendrechtelijk, tenzij een bepaling in de MIA de woorden *unless the policy otherwise provides* bevat. Mocht een bepaling in de MIA inderdaad deze woorden bevatten, dan kan van deze bepaling af worden geweken in de verzekeringsovereenkomst. Het is daarom interessant om te zien dat de nieuwe Act geen dwingend recht is voor die gevallen waarbij de verzekeringnemer een niet-consument is, wat bij zeeverzekeringsovereenkomsten over het algemeen het geval zal zijn.

Wel geldt krachtens art. 16 en 17 Act dat alleen ten nadele van de verzekerde kan worden afgeweken van de bepalingen uit de nieuwe Act, indien de verzekeraar voldoende stappen heeft genomen om de verzekeringnemer te wijzen op de voor de verzekerde nadelige gevolgen van het afwijken van de bepalingen uit de Act.

Een verzekerde kan onder de Act het niet-nakomen van een warranty herstellen. Onder de MIA kan dit niet

Overigens geldt in geval van verzekeringsovereenkomsten gesloten met consumenten dat niet ten nadele van de verzekerde kan worden afgeweken van de bepalingen uit de nieuwe Act.

Nu de nieuwe Act geen dwingend recht is zal het interessant worden om te zien of verzekeraars in de verzekeringsovereenkomsten die zullen worden gesloten na 16 augustus 2016 gaan afwijken van de bepalingen uit de Act. Indien ja, dan zullen verzekeraars erop bedacht moeten zijn dat zij de verzekeringnemer deugdelijk dienen te informeren over de nadelige gevolgen van de bepalingen uit de overeenkomst voor de verzekerde. Ongetwijfeld zal dit in de toekomst gaan leiden tot polisdisputen waarbij de verzekeraar zal stellen de verzekeringnemer wel deugdelijk op de nadelige gevolgen te hebben gewezen, terwijl de verzekerde een andere mening kan hebben.

SAMENVATTEND

Zodra de nieuwe Act in werking zal treden op 16 augustus 2016 zullen de gevolgen bij niet-nakomen van een warranty voor de verzekerde minder verstrekkend zijn dan onder de huidige MIA. Echter, nu de nieuwe Act voor niet-consumenten geen dwingend recht is, valt het te bezien in hoeverre verzekeraars in de verzekeringsovereenkomsten zullen proberen af te wijken van de nieuwe Act. Mochten verzekeraars besluiten af te wijken van de Act, dan zal de vraag of zij de verzekeringnemer deugdelijk hebben gewezen op de gevolgen van het afwijken waarschijnlijk voer zijn voor juristen. ●

Mr. J. (Julian) van de Velde
De auteur is advocaat bij Smallegange Advocaten en tevens docent Marine Insurance Law aan de Erasmus Universiteit.

advertentie

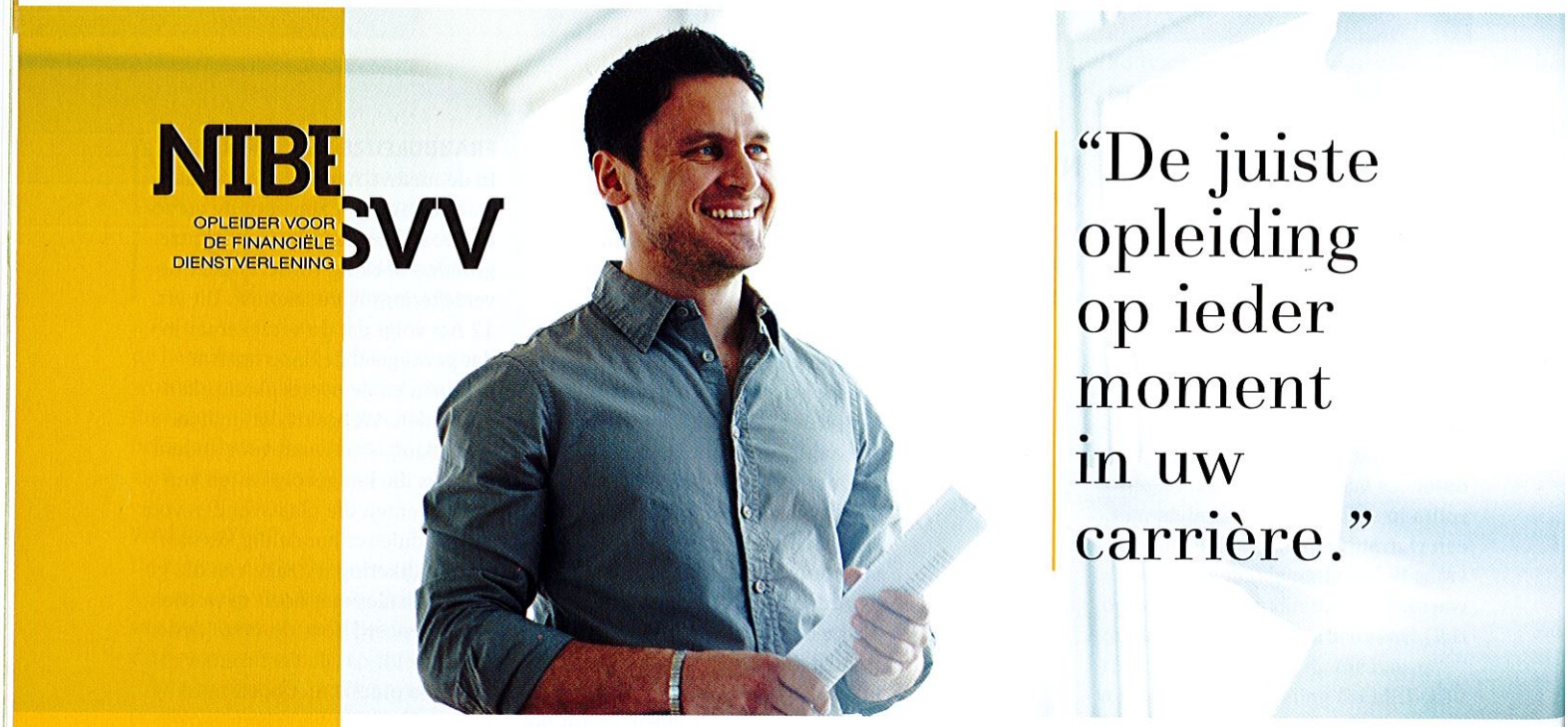

U wilt zich als financieel dienstverlener verder blijven ontwikkelen als (klant)waardig professional. Beter worden in uw werk door actuele theorie op een prettige manier te vertalen naar uw eigen beroepspraktijk, met als doel de opgedane kennis direct toe te passen. Wij helpen u graag verder bij de volgende stap.

Studieadvies of meer informatie?
www.nibesvv.nl